

„Gen“; efter Ordet „efter“ i samme Linie indskydes: „1 og Gen efter“.
vedtoges eenstemmig med 34 St.

Udvalgets Endringsforslag under Nr. 5 til § 10 fattes derpaa under Forhandling tillige med selve Paragrafen.

Ordføreren: Dette Endringsforslag er egentlig kun en Redaktionsforandring. Som Thinget vil erindre, undergik nemlig Paragrafen ved anden Behandling den Forandring, at Ordet „Bærg“ i første Linie udstemtes; men det var blevet overseet af Udvalget, at som Følge af denne Forandring maatte ogsaa Ordene „hans Myndling“ i Punktummets Slutning forandres, fordi der, naar Ordet „Bærg“ gik ind, ikke var Noget, hvortil disse Ord kunde referere sig. Ved Udlabelsen af Ordet „Bærg“ er Paragrafens Bestemmelse bleven ubidtet til Alle og Enhver, der hæver Rente i Overformynderiet, og Udvalget har derfor foreslaaet, at Ordene i fjerde Linie: „hans Myndling nyder“ forandres til „han hæver“, saa at Bestemmelsen derefter kommer til at lyde saaledes: „Enhver, der oppebærer Rente af Overformynderiet, meddeles fra Samme en Kontrabog, der udviser den Kapitals Størrelse, hvoraf han hæver Rente.“

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Endringsforslag til § 10:

Ordene „hans Myndling nyder“ i 4de Linie ændres til „han hæver“.

vedtoges eenstemmig med 34 Stemmer.

Sagen i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Brocksdorff: I det jeg bellager, at nærværende Sag vistnok ikke vil kunne føres tilende i denne Session, en Sag, som dog med Rængsel indsees rundt om i Landet, skal jeg allerførst udtale min Tak til den høitærede Justitsminister, der har fremlagt et Lovudkast, der indeholder saa mange værdifulde Momenter,

og ligeledes til det ærede Udvalg, der har indført saa mange Forbedringer i Samme, saaledes at dette vistnok i mange Punkter vil finde Tiltrædelse i Folket. I det jeg saaledes erklærer mig for Forslaget i dets Heelhed, maatte det dog maaskee være mig tilladt at berøre et Par Bipunkter, der allerede ved anden Behandling, som jeg desværre var forhindret fra at overvære, bleve bragte paa Bane af min ærede Sidemand til Venstre (Frandsen), navnlig Udvalgets Forslag, at Sogneforstanderskaberne ikke skulle høres med Hensyn til Taxationen af de Eiendomme, i hvilke der begjæres Laan. Jeg troer ikke, det er heldigt, at forbigaae Sogneforstanderskaberne; thi navnlig hvor der er Spørgsmaal om mindre Landeieendomme, i hvilke der jo ogsaa kan gives Laan af Overformynderimidlerne, vilde neppe Nogen være mere kompetent til at bedømme Taxationens Paalidelighed end netop Sogneforstanderskaberne. Jeg troer derfor, at det var godt, om dette ved en senere Behandling, som denne Sag vistnok vil modtage, blev ændret. Ligeledes er det ferekommet mig, at naar Laanebestyrelsens Medlemmer, som jo ikke ville faa saa ganske saa Forretninger, skulde udføre dette Arbejde uden nogen som helst Erstatning, vilde det for Mange falde temmelig haardt. Det vil vel neppe feile, at der ved Valget af Medlemmer til disse Laanebestyrelser ofte vil vælges Mænd, der just ikke ere formuende, og for dem er det ikke en ligegyldig Sag baade at offere en stor Deel Tid og at have kontante Udgifter uden at faa Erstatning derfor. Jeg troer, at det vilde være i selve Sagens velforstaaede Interesse, dersom der blev tillagt disse Mænd Befordringsgodtgjørelse og maaskee endog Diæter. Det er kun disse to Bipunkter, jeg finder Anledning til at udtale mig over. — Angaaende Sagen i sin Heelhed skal jeg bemærke, at jeg med Glæde stemmer for Sagen, som den nu foreligger. Et saadant Resultat, som derved vil fremkomme, især dersom Lovforslaget ved en følgende Behandling maatte modtage de af mig antydede Forbedringer, vil vistnok vække Tilfredshed og Glæde i Folket.

Rnudsen: Jeg kan dog ikke aldeles dele min ærede Kollegas Udtalelse, at Loven skulde